

Skatteministeriet

19. april 2021
J.nr. 2021 - 3081

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 401 af 25. marts 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, at lovforslag nr. L 200 (folketingsåret 2013-14), har uhen-sigtsmæssige konsekvenser for virksomhedsejere, der ikke kan fremskaffe de nødvendige midler ved sikkerhedsstillelse i fast ejendom?

Svar

Ved lov nr. 992 af 16. september 2014 (L 200, folketingsåret 2013-14) og den opfølgende lov nr. 652 af 8. juni 2016 (L 123, folketingsåret 2015-16) blev der foretaget en række ændringer af virksomhedsordningen med henblik på at sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan udnytte virksomhedsordningen utilsigtet i strid med ordningens oprindelige hensigt. Sigtet med lovændringerne er at sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan anvende lavt beskattede midler til at finansiere privatforbrug og afdrage på privat gæld, uden at midlerne beskattes som personlig indkomst.

Der henvises til svaret på SAU alm. del – spm. 400 for en nærmere redegørelse for adgangen til at kunne spare op i virksomhedsordningen, hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld uden for virksomhedsordningen. Det vil sige sikkerhedsstillelse for privat gæld.

Det er opfattelsen, at de gennemførte ændringer af virksomhedsordningen virker som til-sigtet. Det er således ikke intentionen med reglerne, at selvstændigt erhvervsdrivende, der fortsat har sikkerhedsstillelse for privat gæld, skal have adgang til at spare op i virksomhedsordningen, medmindre sikkerhedsstillelsen er omfattet af den såkaldte bagatelgrænse, jf. også svaret på SAU alm. del – spm. 400.